



Folketingets Skatteudvalg
Folketinget, Christiansborg
1240 København K

Kopi til:
Folketingets Kommunaludvalg

Hellerup, d. 9. juli 2010

Vedrørende ministerens besvarelse af spørgsmål nr. 335 af 25. marts 2010

Vi har med interesse modtaget ministerens besvarelser af 23. april 2010 og 1. juli 2010 vedrørende spørgsmål nr. 335. Selvom ministeren erkender, at ejendomsskat er uretmæssigt opkrævet, giver besvarelserne desværre anledning til fornyet henvendelse til Folketingets Skatteudvalg, idet besvarelserne indeholder væsentlige fejlangivelser.

Mulighed for genoptagelse af fradrag for forbedringer

Bemærkningerne om mulighed for genoptagelse af fradrag i ministerens svar af 23. april 2010 ses ikke at have betydning i relation til ejendomsskatteoven § 1, stk. 5. Men jeg skal dog for god ordens skyld påpege, at det ikke som anført af ministeren i svar af 23. april 2010 er korrekt, at adgangen til genoptagelse af fradrag for forbedringer først blev indført i 2001. Genoptagelsesbestemmelsen blev indført i skattestyrelsesloven i 2001 og senere i skatteforvaltningsloven fra 2005, men har i en længere årrække frem til 2001 været at finde i den dagældende vurderingslovs § 41.

Ansættelseskompetencen efter hhv. vurderingsloven og ejendomsskatteoven

Ministeriet påpeger i svar af 1. juli 2010, at SKAT kun varetager ansættelserne efter vurderingsloven, mens kommunerne varetager beregningerne efter ejendomsskatteoven. Også i denne forbindelse er der tale om forkerte oplysninger.

Som anført i vor skrivelse til Skatteudvalget (bilag nr. 160) er det SKAT og SKATs medarbejdere, der foretager ansættelsen af loftet efter ejendomsskatteoven § 1, stk. 2, nr. 1 og nr. 2. Desuden foretager SKAT omregning af loftet efter ejendomsskatteoven § 1, stk. 5, når et fradrag bortfalder. Disse beregninger finder sted i SKATs vurderingsystem SVUR. Herefter sker der indberetning til kommunen.

At Rafn & Søn skulle have en subjektiv fejløpfattelse, som anført af ministeriet, er et underligt synspunkt, som der ikke er grundlag for at fremføre. Vi har dokumentation for ovenstående opdeling af ansættelsesopgaverne i alle vores sager, idet sagsbehandlerne ved SKAT og vurderingsankenævn sammen med afgørelserne efter vurderingsloven, fremsender en kopi af loftsberegningen, som foretages med hjemmel i ejendomsskatteloven. Loftsberegningen udføres derfor ikke af kommunerne, som anført af ministeren, men af SKAT og SKATs sagsbehandlere.

Fejl i gennemgangen

Vi har noteret os, at Skatteministeriets og Indenrigsministeriets gennemgang viser, at der uretmæssigt er opkrævet ejendomsskat for årene 2007-2010 i nogle kommuner. Vi er naturligvis tilfredse med, at ministeren er enig i vores fortolkning af loven, og at der er opkrævet uretmæssig ejendomsskat. Jeg skal dog knytte to kommentarer hertil.

For det første er der ikke tale om nogle kommuner. Det drejer sig om samtlige kommuner, idet bestemmelsen slet ikke har fundet anvendelse.

For det andet skal jeg bemærke, at den uretmæssige opkrævning har fundet sted i perioden 2003-2010 og ikke 2007-2010. Umiddelbart er der ikke nogen forklaring på, hvorfor perioden i ministeriernes gennemgang er begrænset til de seneste fire år. Man kunne fristes til at antage, at man derved har henset til forældelsesloven, som for nuværende har en tilsvarende rækkevidde. Jeg skal hertil bemærke, at forældelsen regnes fra den givne afgørelse om forhøjelse af fradrag, hvorved der er tale om tilbagebetaling for hele perioden 2003-2010 i langt de fleste sager.

Om ejendomsskattelovens § 1, stk. 5

Endelig bemærker ministeren, at konsekvensen af § 1, stk. 5 er, at en række borgere enten ikke skal betale ejendomsskat eller kun meget lidt, og at man vil tage initiativ til en lovændring. Denne udlægning af konsekvensen af bestemmelsen er helt forfejlet og ikke korrekt. Bestemmelsen kan slet ikke anvendes til et sådan formål. Baggrunden for dette synspunkt er da heller ikke uddybet af ministeren.

Til udvalgets orientering kan bestemmelsens funktion illustreres således:

I 1990 køber A og B to byggegrunde ved siden af hinanden. De byggemodner grundene sammen og afholder de fradragsberettigede udgifter sammen. Der bliver fastsat et oprindeligt fradrag på kr. 50.000 pr. grund, som er gældende til 2020. I 1998 finder A ud af, at hans fradrag formentligt er for lavt og beder om genoptagelse. Han får rettet fradraget i 1998 til kr. 150.000. I 2001 er grundværdierne kr. 500.000.

Loftet i 2001 bliver sat således (grundværdi-fradrag):

2001	A	B
Grundværdi	500.000	500.000
Fradrag	150.000	50.000
Skatteloft	350.000	450.000

I 2004 er grundværdierne steget til kr. 1.000.000. B beder nu om genoptagelse af hans fradrag, og får et tilsvarende fradrag til kr. 150.000 fra 2004. A og B har nu fuldstændig samme grundværdi og fradrag, og loftsberegningen ville se således ud:

2004	A	B
Grundværdi	1.000.000	1.000.000
Fradrag	150.000	150.000
Grundværdi - Fradrag	850.000	850.000
Loft fremskrevet fra 2001	442.239	568.592

Man skal herefter jf. ejendomsskatteloven § 1, stk. 2, nr. 1 og nr. 2 anvende den laveste af henholdsvis "grundværdi-fradrag" og "det fremskrevne loft". I dette tilfælde vil det fremskrevne loft være lavest og danne grundlag for opkrævningen af ejendomsskatten.

I ovennævnte situation vil A og B med fuldstændig samme ansættelser af grundværdi og fradrag have en forskellig beskatning, idet A skal betale af et loft på kr. 442.239, mens B skal betale af et loft på kr. 568.592. Den eneste grund til forskellen er, at A var hurtigere til at få rettet sit fradrag end B. Det, som § 1, stk. 5 regulerer er egentlig blot det forhold, at man "lader" som om, at B også havde fradraget i 2001 (hvilket han burde have haft), og regner dennes loft ud fra dette. Man stiller med andre ord blot B som om han fra starten havde haft et korrekt fradrag, men med skattemæssig virkning fra det tidspunkt han får fradraget rettet.

På grund af de voldsomme stigninger i grundværdierne fra 2001 og frem, ville en fjernelse af § 1, stk. 5 medføre, at et forhøjet fradrag kun på meget få ejendomme ville få en betydning for ejendomsskatten, hvilket åbenlyst jo ikke er hensigten med et fradrag. En lang række sager om fradrag, der er startet som følge af ændringer i praksis om fradrag, vil således ikke have den betydning, et fradrag retteligt bør have. Der vil ske en ændring af fradraget, som på grund af den manglende tilsvarende ændring af loftet bliver formålsløs.

Tilsvarende vil gælde i den situation, hvor en grundejer laver nye forbedringer, der berettiger til et fradrag efter 2001. Hvis loftet ikke omregnes i 2001-niveau, vil

grundejeren ikke opnå en ændring af hans ejendomsskat, selvom der indrømmes et fradrag for de nye forbedringer.

En fjernelse af § 1, stk. 5 vil tillige jf. eksemplet ovenfor, medføre en skævvridning af ejendomsskatten, der ville være i åbenbar strid med den forvaltningsretlige lighedsgrundsætning.

Ejendomsskatteoven § 1, stk. 5 er således en nødvendighed, når der er indført loft over ejendomsskatterne. Sammen med bestemmelserne i vurderingsloven § 33, stk. 13-18 om omberegning af grundværdi og ejendomsværdi sikrer bestemmelsen, at der ikke sker en skævvridning i beskatningen af danske borgere på grund af skatteloftet. Formålet med bestemmelserne i vurderingsloven § 33, stk. 13-18 og ejendomsskatteoven § 1, stk. 5 er således helt identiske, bortset fra at vurderingsloven regulerer grundværdi og ejendomsværdi, mens ejendomsskatteovens § 1, stk. 5 regulerer fradraget. Det havde formentlig været mere hensigtsmæssigt at samle alle bestemmelserne i vurderingsloven, idet vurderingen består af en ejendomsværdi, grundværdi og et fradrag jf. vurderingsloven § 5.

Bør opgaven uddelegeres til SKAT?

Rafn & Søn har omfattende kommunikation med ejendomsskattekontorerne ved landets kommuner, og vi ved derfor, at tilbagebetalingsopgaverne allerede i dag er særdeles omfattende. Der er i forvejen fejl i cirka 50 % af tilbagebetalingerne, og med en overvæltning af omberegningsopgaven til kommunen, vil denne fejlmargen formentlig stige markant.

Som situationen er i øjeblikket finder der ikke en særskilt, individuel beregning afsted ved kommunerne. Kommunerne anvender tallene fra loftsberegningen der indberettes fra SKAT direkte, og opkræver ejendomsskatterne på denne baggrund.

Hvis kommunerne pålægges omberegningsopgaven vil behovet for ressourcetilførsel til tilbagebetalingsopgaverne blive voldsomt forøget, idet man bevæger sig væk fra en direkte, maskinel skatteberegning, til en manuel beregning i hver enkelt sag, inden udbetaling kan finde sted. Man vil således ikke længere fra kommunerne kunne anvende de af SKAT indberettede tal.

Kommunerne vil tillige skulle meddeles adgang til sagsfremstillingerne fra SKAT, idet der skal tages højde for en lang række forhold i skatteloftsberegningen, herunder om fradraget er begrænset af råjord ved en eller flere vurderinger. Med det materiale kommunerne i dag løser tilbagebetalingsopgaven med, vil man således ikke kunne foretage en loftsberegning.

Hertil kommer, at SKAT idag er en enhedsforvaltning med et system, der i forvejen kan håndtere loftsberegninger. Kommunerne er derimod decentraliserede og med 98 kommuner vil der herefter være 98 måder at foretage beregningerne på, ligesom der vil blive stillet store krav til medarbejdernes baggrund. Hertil kommer, at der skal foretages uddannelse ved alle kommuner. Jeg understreger, at beregningerne er særligt komplicerede på dette område.

Da SKAT allerede i dag jf. ovenfor, løser opgaver for kommunerne, der ifølge ministeren henhører under Indenrigsministeriets ressortområde, er det efter vores mening oplagt, om man forhandlede sig frem til en løsning, hvorefter SKAT udover ansættelser efter ejendomsskatteloven § 1, stk. 2 og § 1, stk. 5 (ved bortfald) tillige varetog opgaven efter § 1, stk. 5 (ved nye fradrag).

Afsluttende bemærkninger til udvalget

Desværre efterlader ministerens besvarelser til udvalget flere spørgsmål end svar. Jeg henstiller til udvalget, at man i den kommende tids behandling af spørgsmålet er opmærksom på følgende:

- Der er ikke fra ministeriets side givet nogen forklaring på den inkonsistens der foreligger i forhold til kompetencen til at foretage ansættelser efter henholdsvis vurderingsloven og ejendomsskatteloven.
- Hvorfor er det kun nogle kommuner der skal tilbagebetale, når bestemmelsen aldrig har været anvendt af kommunerne?
- Hvorfor begrænses tilbagebetalingerne til perioden 2007-2010, når den uretmæssige opkrævning har fundet sted i perioden 2003-2010?
- Ejendomsskatteloven § 1, stk. 5 er nødvendig for at sikre lovligheden af skatte loftet i relation til lighedsgrundsætningen

Som bilag er til orientering vedlagt skrivelse til Skatteministeren og Indenrigs- og Sundhedsministeren af dags dato, hvori der anmodes om vejledning i forhold til hvilken myndighed, krav om omberegning af loftet skal rettes imod.

Nærværende skrivelse er sendt i kopi til Folketingets Kommunaludvalg.

Med venlig hilsen

Christian Gommesen-Byrjalsen
Jurist

Skatteministeriet
Nicolai Eigtveds Gade 28
1402 København K
Att. Skatteministeren

og

Indenrigs- og Sundhedsministeriet
Slotsholmsgade 10-12
1216 København K
Att. Indenrigs- og Sundhedsministeren

Hellerup, d. 9. juli 2010

Vejledning i forbindelse med krav i relation til ejendomsbeskatningsloven § 1, stk. 5

I forlængelse af Skatteministerens besvarelse af 1. juli 2010 på spørgsmål nr. 335 af 25. marts 2010 stillet af Folketingets Skatteudvalg, tilskriver jeg Dem hermed om processen i forbindelse med ejendomsbeskatningsloven § 1, stk. 5.

Af Skatteministerens besvarelse indikeres det, at der mellem Skatteministeriet og Indenrigs- og Sundhedsministeriet er enighed om, at det er kommunerne der skal foretage en omberegning af grundskatteloftet, hvis der sker en ændring i fradrag for forbedringer i grundværdien.

Jeg anmoder venligst om en fælles bekræftelse af, at omberegningsopgaven efter § 1, stk. 5 påhviler kommunerne, og at vi skal rette vores krav mod kommunerne.

Vi har i øjeblikket cirka 6.000 afsluttede og igangværende sager om fradrag i grundværdien for forbedringer, og i flere tusind af disse sager foreligger der allerede på nuværende tidspunkt en afgørelse fra SKAT, hvori omberegning nægtes efter § 1, stk. 5. Disse afgørelser er primært truffet i perioden 2007 til 2010 og vedrører skatteopkrævningerne fra 2003 til 2010. Disse sager er påklaget i det skatteretlige klagesystem.

Kommunerne har ikke foretaget omberegningerne.

Hvis omberegningsopgaven påhviler kommunerne, eksisterer der en lang række sager, hvori der ikke er sket omberegning af loftet, og hvor grundejerne på grund af

forældelsesloven må reagere straks og uden ophold overfor kommunerne, og absolut senest inden 1. januar 2011, idet deres krav i modsat fald vil blive forældede. Det bemærkes hertil, at en klage i det skatteretlige klagesystem over forhold, der tilsyneladende ikke kan behandles af SKAT, næppe vil medføre en afbrydelse af forældelsesfristen i relation til kommunernes manglende omberegning.

Skatteministeren har oplyst at man vil nedsætte en arbejdsgruppe, der skal belyse problemstillingen i relation til § 1, stk. 5, hvilket er glimrende, men som erfaringsmæssigt vil tage tid.

Det ses på ingen måde at være formålstjenstligt at indlede retslige skridt mod kommunerne inden 1. januar 2011 for at opnå en afbrydelse af forældelsesfristen. Omfanget og udgifterne forbundet hermed ville være ganske betragtelige for alle involverede parter.

Vi anmoder derfor venligst Skatteministeriet og Indenrigs- og Sundhedsministeriet om en fælles vejledning i, hvordan vi skal forholde os på vegne af vores kunder, der har fået forhøjet fradraget uden at omberegning har fundet sted.

Henset til problemstillingens akutte karakter og antallet af sager der i værste fald skal forberedes, imødeser vi Deres vejledning snarest muligt.

Med venlig hilsen

Christian Gommesen-Byrjalsen
Jurist